

saadanne Tilfælde maatte Kommunen selv bære de forøgede Udgifter til Gadebefæstelse m. v., som den større Gadebredde nødvendiggør.

ad § 109. Naar Gadebefæstelsen i en offentlig Gade af sædvanlig Bredde, 20 m, i et Kvarter med almindelig Bebyggelse første Gang underkastes en gennemgribende Forandring, vil efter § 30; Pass. 3, indtil H a l v d e l e n (lig $\frac{20}{40}$) af Udgifterne derved kunne paalægges Ejerne af tilstødende Grunde. Udvalget har nu ment, at det var rimeligt at mindske disse Udgifter for Ejerne ogsaa relativt, naar Talen var om Gader i Bydele med særlige Bebyggelsesarter. Er f. Eks. »Normalbredden« i det paagældende Kvarter kun 10 m (§ 107, Pass. 6), skal Grundejerne efter nærværende Paragraf kun udrede $\frac{10}{40}$ eller F j e r d e d e l e n af Udgifterne ved vedkommende Gades Forandring, og disse Udgifter vil jo endda sædvanligvis i og for sig være forholdsvis smaa, da Gaden normalt kun vil have ringe Bredde.

ad § 110. Grænserne for de Terrainer, paa hvilke særlige Bebyggelsesarter bliver foreskrevne, vil altid tildels falde langs Gader. Men ved saadanne Gaders to Sider vil der da kunne tænkes tilladt eller foreskrevet meget forskellige Bebyggelsesarter, og det vilde blive uhyre vidtløftigt at foreskrive bestemte Regler for disse Gader, svarende til de i §§ 107—109 givne. Udvalget har derfor (jfr. Bemærkningerne til § 106) fundet det fuldt forsvarligt at foreslaa Afgørelsen af de Spørgsmaal om Gadebredder m. v., der i saadanne Tilfælde kan opstaa, lagt i Kommunalbestyrelsens Haand.

ad § 111. De ved denne Paragraf foreslaaede Bygningshøjder er saadanne, at det næppe nogensinde vil volde Vanskelighed at overholde dem. Med Hensyn til mulige Taarnpartier o. lign. paa Villaer indeholder § 68 fornødne Bestemmelser.

ad § 112. Naar Kommunen for Tiden — f. Eks. i Henhold til en servitutmæssig Ret — fastsætter, at der ved en Gade skal bygges med Forhaver, er det sædvanlig med en fremtidig Udvidelse af Gaden for Øje, og der maa da saa vidt mulig sørges for, at en saadan Udvidelse kan ske, uden at større Bygningsfremspring lægger den Hindringer i Vejen. Men for de Gaders Vedkommende, som bliver at anlægge i Henhold til nærværende Lov-Afsnits Bestemmelser, gælder en saadan Betragtning ikke; skal de senere udvides, maa Kommunen under alle Omstændigheder være forberedt paa store Udgifter (se det i § 16, Pass. 1; foreslaaede Forbehold med Hensyn til nye Gader). Udvalget har derfor ikke næret Betænkelse ved at foreslaa ret betydelige Bygningsfremspring mod Gade tilladte paa Bygninger med Forhaver og paa Villaer.

ad § 113. Angaaende Begrundelsen af de ved denne Paragraf foreslaaede Bestemmelser kan Udvalget henvise til sine Bemærkninger til § 106 og § 110.

ad §§ 114—117. Ved disse Paragraffer er foreslaaet en Del Lempelser, vedrørende forskellige, særlige Bebyggelsesarter. Udvalget har ment, at disse Lempelser, der vil have en ikke helt ringe Betydning for vedkommende Ejere, kan anses for forsvarlige under de antagne, særlige Forhold.

ad Afsnit VI. Forskellige Bestemmelser.

I dette Afsnit er foreslaaet optagne en Del Bestemmelser, der ikke passende kunde finde Plads i andre Lov-Afsnit.

Om Afsnittets enkelte Paragraffer skal Udvalget bemærke følgende:

ad § 118. Jfr. Bgl. 89, § 74, 1ste og 2det Punktum.

Naar Udvalget her sammenstiller nærværende Paragraf med tilsvarende Bestemmelser i Bgl. 89, maa det dog erindres, at Bestemmelserne i det fremsendte Lovforslag, for saa vidt intet særligt er angivet, skal gælde ikke alene Bygningssager — som Tilfældet er med Bestemmelserne i Bgl. 89 — men ogsaa Gade-Sager. Dette Forhold maa ogsaa have for Øje i det følgende.

I øvrigt maa Udvalget erkende, at det selv ikke er ganske sikkert paa at have truffet netop det rette ved Paragraffens Formulering, og det navnlig fordi »den Byggende«, som stadig nævnes, ikke er nogen ved Lovforslaget defineret juridisk Person. Det har været under Overvejelse at skyde vedkommende Ejer — paa hvis Grund et Gadeanlæg udføres eller en Bygning opføres — stærkere i Forgrunden, end sket er; men Udvalget har dog ment, at der derved under altfor mange Forhold vilde begaaes en Uretfærdighed mod denne Ejer.

ad § 119. De Hensyn baade til Mennesker og Dyr, som er omtalte i §§ 56—59, har vel nok deres største Betydning ved Bygningsforetagender, hvorfor ogsaa de detaillerede Bestemmelser, dem angaaende, er foreslaaet optagne i Afsnit IV. Men det maa da, som foreslaaet ved nærværende Paragraf, udtrykkelig fastslaas, at Bestemmelserne ogsaa skal gælde andre i Lovforslaget omhandlede Foretagender.

ad § 120. Jfr. Bgl. 89, § 75, § 76, 1ste Punktum, og § 78.